

Havet eller ikke, staar endnu, tror jeg, uløst. Der er Forsvarere for den ene Bevarelse, og der er ogsaa Forsvarere for den anden, men dette finder jeg som et Fortrin ved det foreliggende Forslag, at det lader staa aabent at kunne undersøge og indhente Erfaring om, i hvilken Retning det Spørgsmaal, jeg nævnte, rettest bør bevares. Hverken er Forbudsbestemmelsen opgivet, eller heller har man opgivet Fredningsbestemmelserne eller deslige, men paa den anden Side ere Fredningsbestemmelserne, og hvad dermed staar i Forbindelse, indskrænket paa saadan Maade, at, dersom de i Virkeligheden slet ikke svare til deres Hensigt — hvad Erfaringen skal vise, — saa ere de i al Fald, saaledes som de her staa i Forslaget, heller ikke af den Bestaaffenhed, at de kunne hindre Fiskerne i en fri Udøvelse af deres Erhverv paa en saadan Maade, at de ernære sig selv og deres Familie. Jeg er overbevist om, at hele Thinget ønsket, at denne Industri, Fiskeriet, som saa at sige er lagt for Fødderne af vort Fædreland bestaa, maa udvikle sig mere og mere og ernære flere og flere Familier og bringe dem et tilfredsstillende Erhverv og en tilfredsstillende Eksistens. Jeg tror, at dette Forslag er af saadan Bestaaffenhed, at man kan haabe, at det giver fuld Afgang dertil. Forslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa. Det glæder mig at høre, at den høitærede Indenrigsminister angaaende det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag mente, at Folkethinget ikke havde stillet sig paa en saadan Maade, at dette Forslags Vedtagelse vilde kunne berede Sagen Banfælighed i det andet Thing, saa at det altsaa endnu i disse Dage kan blive færdigt fra Rigsdagen. Jeg tror, at det er rigtig, at man, hvorledes man end ser paa Formen af § 6, saaledes som Landstinget har vedtaget den, og saaledes som her er foreslaaet, maa erkjende, at Forskjellen er saa ringe, at det sikkert kan haabes, at deri ikke vil ligge nogen Banfælighed for Lovforslagets videre Skjæbne og dets Dphjælp til endelig Lov. Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Blem: Efter at have hørt den høitærede Ministers imødekommende Svar, og da jeg, som jeg før sagde, ingen Tro har til paa Sagens nuværende Trin at opnaa større Ret for bornholmske Fiskere til at fiske paa Søterritorierne under Bornholm, saa skal jeg tillade mig at tage det af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden (Høgsbro): Dette Ændringsforslag er saaledes taget tilbage; tør jeg spørge, om Nogen optager det. (Dphold). Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Sag d: Jeg har ikke som Medlem af Udvalget villet deltage i at stille Ændringsforslaget til § 6, fordi jeg ansaa det for heldigere, om Loven var bleven vedtaget uforandret i Landstingets Affattelse, og jeg havde selvfølgelig ogsaa ønsket, at Thinget var gaaet ind derpaa, men derom tør jeg jo ikke have nogen som helst Forventning. Efter at den høitærede Indenrigsminister har udtalt, at fra hans Side vil Vedtagelsen af dette Ændringsforslag ikke berede Sagen Banfæligheder, og jeg selv ikke kan stønne, at Ændringsforslaget i Virkeligheden er saa væsentlig forskjelligt fra Landstingets Affattelse, at det kan antages, at det skulde have stor Banfælighed at faae det vedtaget der, skal jeg imødekomme den Dpfordring, der blev rettet til mig fra den ærede Ordfører, idet jeg erkjender, at der baade fra hans og hans nærmeste Meningsfællers Side har været viist en høj Grad af god Villie og ærlig Imødekommen, for at der kunde opnaas Enighed i denne Sag, og ogsaa slutte mig til at stemme for Udvalgets Forslag, som det foreligger.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag til § 6 af Udvalget undtagen Sag d:

§ 6 affattes saaledes:

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at benytte Strandbredden til Dphaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst desangaaende ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet om og hvor en passende Dphalings- og Tørreplads kan anvise, enten paa den ubyrkede og paa Græs vægt blottede Strandbred eller, hvor en saadan ikke findes udenfor Samme, afgjort paa deres Beføstning ved Kjendelse af Strandhynsmænd eller Landvæsenkommisssion efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgjørelse vil det være at tage under Overveielse, om der efter de forhaanden værende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til mod vedkommende Eiers eller Brugers Villie at opfulde Fiskernes Begjæring, og vil det være at taagtage, at Afstævnet af den Plads, der anvise